VÁROSI KÖNYVTÁR
CELLDÖMÖLK, Pf.: 40.
Telefon: 304, 138
9501

Új KEMENESALJA

II. évfolyam, 3. szám
1990. március

KEMENESALJA TANÁCSAINAK LAPJA • Megjelenik havonta • Ára: 7,50 forint

931

Negyvennyolc, március 15.

Az 1848-as szabadságharc emlékének kiemelkedő és tragikus hősei születtek Kemenesalján. Petőfit, a lánglelkű költőt kiszámíthatatlan sorsa vetette e dicső tájra. Március 15-e ma újra pirosbetűs ünnep, emlékére e kis összeállítással kiváló hazafiak életéből idézünk töredékeket. Nagyszerű hazafiak példáját említve tudnunk kell, hogy Vas megye a 48-as szabadságharcnak kiemelkedő bázisa, színtere volt. A magyar szabadságért hadba szerveződő honvédek sokasága gyülekezett a háromszínű lobogó alá. A névtelen hősök élén kiváló vezetők emelkedtek országos hírű személyiségekké, Széchenyi és Kossuth barátaivá, tetteikre nyilván lehetünk büszkék.

Elsőként *PETŐFI SÁNDORRÓL* essék szó, aki fiatalon, tizenhat évesen vetődött a kemenesi vidékre. Senki nem sejthette az ostffyasszonyfai rokonokhoz vékony cérnakabátban gyalogosan érkező diákban a későbbi forradalmár költőt. 1839-ben Petrovics Sándor, az ostffyasszonyfai földmérnök rokon házába, Salkovics Péterékhez kopogtatott be. Itt töltött el egy gondtalan nyarat a rokongyerekekkel és legjobb barátjával, Orlay Petrich Somával. A Rába-parti nyár az álmodozások szépséges napjait ajándékozták a szárnyait bontogató költőnek, itt kereste magyaros nevét. Tisztában volt elesettségével. Orlaynak írt versében így szólal meg: „...Ha dús volnék, aranyat fizetnék, Bőven én néked dalodért; de sorsom Nem kegyel, Csak vers, mit az árva ifjú Nyerhete tőle." E sorok beigazolódnak, mert bármennyire volt is szép és gondtalan ez a vakáció, mint tudjuk „hóhérdöfés" érte, valósággal kidobták a rokoni házból, nem mehetett a rokon gyerekekkel Sopronba tanulni, egyetlen út volt csupán, katonának állni. A gazdag Petőfi-irodalom feltárta a költő kemenesaljai tragédiájának okát, itt csupán megemlítjük, a csöngei leány iránt érzett szerelmét, Csáfordi Tóth Róza megyei szépségre vetett szempillantásait. Petőfinek tulajdonítják a ma is látható bevésett mondatot a csöngei templom karzatán: „SPES CONFISA DEO NUNGUAM CONFUSA RECEDIT – ISTENBEN BÍZÓ REMÉNY SOHASEM TÁVOZIK EL." Petőfi eltávozott a Kemenesaljáról, soksok szenvedés után a szabadságharc egyik világító fáklyája lett, napjainkig megfejthetetlen rejtélyt is hagyva maga után. Ismerjük az utóbbi évek újra felkavart viharát, a Petőfi-vitát. Minden vita ellenében e sorok írója azt vallja, amit egy külföldön élő jeles magyar írástudó fejtett ki nemrégiben: „...mindenkinek olyan Petőfije van, amelyet kiérdemelt magának."

VIDOS JÓZSEFRŐL kell említést tenni, aki Mersén, a mai Merseváton született 1805-ben. Az ő neve szintén

(Folytatás a 2. oldalon)

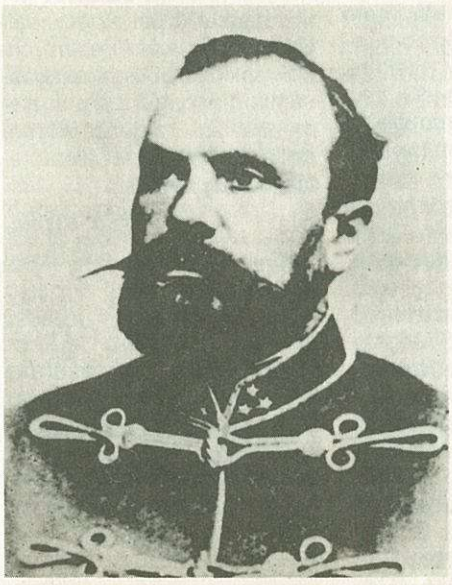

Virághalmi Ferenc

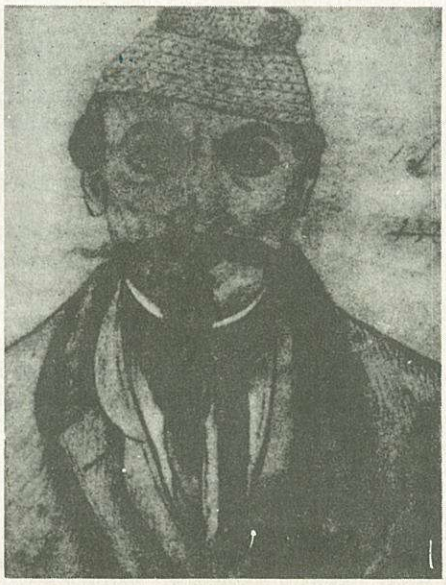

Berzsenyi Lénárd

Méreg helyett ijesztőt

932

A napokban került a kezembe a posta legújabb, madarakat ábrázoló bélyegsora. A hat madárfajtát ábrázoló bélyeg egyikén a sövültő nevű madárpár látható. Ez a színes vonuló madár tavasszal csapatosan lepi el a hegyet és keres táplálékot. Mivel megfigyeléseim szerint vonulásuk a szőlőrügy-pattanás idejére esik, a madársereg a rügyeket kicsípve táplálkozik és igen nagy kárt tud okozni. Eleinte a károkozást a bimbólyukasztó hernyóra fogták, védekezésül permetezést ajánlottak. Szerencsére sikerült tettenérni a károkozókat. A szakirodalomban is megtaláljuk a sövöltők szőlőkben okozott kártételének leírását. A bélyegsor juttatta eszembe korábbi tapasztalataimat, amit az olvasókkal megosztok, mert a sövöltők vonulása ismétlődik, a kicsípett rügyekből termést nem várhatunk.

K. Gy.

Természetjáróknak

933

Hasznos kiadványokat jelentetett meg a Thirring Gusztáv Természetbarát Egyesület. A Kemenesháti túrák, valamint a Kemenesaljai túrák című tájékoztató füzetet Kulcsár Annamária és Orbán Róbert azok számára állította össze, akik e két tájegységet szeretnék közelebbről megismerni. Rövid földrajzi és történeti áttekintés után a terület településeinek nevezetességeit veszik számba a szerzők, valamint érdekes gyalog- és kerékpártúrákat ajánlanak jelölt és jelöletlen útvonalakon egyaránt, nem feledkezve meg az utazási, és az olcsó szállásfelhetőségekről sem.

Ön is elnyerheti kedves Olvasónk a Kemeneshát, illetve a Kemenesalja turistája címet, ha a felsorolt túraútvonalak egy részét teljesíti és az erről szóló igazolólapot eljuttatja a Thirring Gusztáv Természetbarát Egyesülethez a Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ címén: 9700 Szombathely, Ady tér 5.

Ugyancsak itt rendelhetők meg a fent említett kiadványok.

OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Lapunk belső oldalain található választási programokat az érintett pártok írták és szerkesztették.

Negyvennyolc, március 15.

(Folytatás az 1. oldalról)

beragyogja ezt a tájat, Vas megye első alispánja, országgyűlési képviselő, kormánybiztos és a nagy időkben nemzetőrparancsnok nemzetőrőrnagyi rangban. Ordas Iván író, kiváló újságíró, a család rokona a VASI SZEMLE 1968. évi 3-dik számában összegezte Vidos közéleti és katonai parancsnoki tevékenységét. Közpályán olyan példás munkálkodást fejtett ki, hogy elnyerte Széchenyi barátságát. Bizonyságul idézzük egy levelét, amely kifejezésre juttatja a rokoni érzelmet: „Igen tisztelt Barátom! Néhány órára e vidékre jövén, nem mulaszthatom el magamat néhány sorokkal Önnek szíves emlékezetébe vissza idézni. Szinte lepergett ismét egy év – és alig láttuk egymást, holott szándékunk volt többet lenni, sőt Vasnak egy részét bé is járni egymással... Hidje el Ön, igen igen szeretek Önnek társaságában lenni, és kevéssel érzek több rokonszenvet, mint éppen Önnel!... Isten segítse 's tartsa 's maradjon jó akaróm és barátom mint én vagyok őszintén az Széchenyi István".

Széchenyi járt Vidos mihályfai otthonában is, gazdaságszervező tanulmányait küldte el rendszeresen és kikérte véleményét, többek között a selyemhernyó-tenyésztéssel foglalkozó művéről. Vidos József nagyszerűsége a szabadságharcban emelkedett a legmagasabbra. 1848. május 26-án kezdték meg a 7. honvédzászlóalj toborzását. Így ír erről Ordas Iván: „...Zászlószentelésük június 13-án volt Ikerváron. Ezzel párhuzamosan a fenyegetett fekvésű megyében megkezdődött egy harcképes nemzetőrség toborzása is. Ennek irányítását augusztus 23-án bízták a kormánybiztossá kinevezett Vidos József gondjaira." A rábízott feladatot szorgalmasan látta el, nyertes csaták parancsnoka volt, Kossuth külön levélben is megkereste, mint a honvédelmi bizottmány elnöke. A szabadságharc bukása után bujdosás lett Vidos osztályrésze, ismert ember lévén nehezen rejthették el, csupán a családi hagyomány őriz erről szomorú emlékeket. Sorsának a kolerajárvány lett a megpecsételője, e szörnyű betegség végzett vele, így halt meg 1849. augusztus 31-én. Mersevát határában nagy akácfa tövébe temették el, majd a családi kripta megépítése során méltó helyre helyezték örök nyugalomba.

A szabadságharc hőseként őrizzük *BERZSENYI LÉNÁRD* kiváló katona emlékét, aki ezredesi rangban szolgálta a magyar szabadság szent ügyét. 1805. november 6-án született Nemesmagasiban – ma Kemenesmagasi és 1886. szeptember 17-én itt is halt meg. Ezredesi rangot említünk, de lehetett volna tábornok is, ám önismerete és becsületessége ezt nem engedte meg számára. A felkérésre a következő levelet írta Görgeynek: „Mi után ezen fontos hivatalnak viselésére elegendő ösmeretekkel, tapasztaltsággal, s ennélfogva képességgel nem bírok; annak elfogadásával, a szolgálatnak hazámnak s nemzetemnek több kárt mint hasznot okoznék." Berzsenyi Lénárd neve ugyanazon a családi törzsfán található, amelyen Berzsenyi Dánielé. A nagy költőnek harmadfokon volt unokatestvére. Egy megsárgult, fekete tintával írt naplótöredéke maradt meg, a ma élő Berzsenyi család tulajdonában van. Ennek alapján vált lehetővé, hogy bemutassuk és bizonyítsuk, hogy egészen Világosig vezetett útja, ahol a fegyverletétel megtörtént. Végigharcolta az ország területének nagyrészét, sorsa megpecsételődött, miután Aradon 1849. október 17-én golyó általi halálra ítélték. Ezt az ítéletet később 18 évi várfogságra változtatták, így került az olmützi börtönbe. Nagy kincs, hogy a celldömölki posta épületének padlásán megtalálták azon börtönképek egyrészét, amelyet fogolytársairól a nehéz években készített. Ezen képek láthatók a róla elnevezett alsósági iskolában, többször bemutatásra kerültek hazafias ünnepségeken, legutóbb Ostffyasszonyfán, a Petőfi-évfordulón.

Berzsenyi Lénárd a legsúlyosabb elítéltek közé tartozott, az amnesztiarendelet folytán utolsóként szabadult 1865. július 15-én. Hazatérve, Somogy megyében telepedett le, majd visszahúzódott a kemenesmagasi családi birtokra. Nem fogadott el semminemű támogatást, kölcsönökből tengedte életét. A kiegyezés után visszakapta tiszti rangját, kemenesmagasi örökrészét. Közhivatalt nem vállalt, de alapító és tiszti választmányi tagja volt haláláig a Vas megyei Honvédegyletnek. Életműve szabadságharcos örökségünk, emlékét őrzik ezen a tájon, 1986. május 25-én emléktáblát helyeztek el az alsósági iskola falán, halálának 100. évfordulóján. Tervezik, hogy a meglévő tárgyi emlékeket és a börtönképeket egy tiszteletet sugárzó, a mai nemzedéket tanító emlékszobában állítják ki. Március 15-én emléktábláján és a Berzsenyi család kriptáján mindig elhelyezik a hála virágszálait, de nem csupán az ünnepeken emlékeznek reá.

A márciusi ünnep nem múlhat el anélkül, hogy a celliek ne emlékeznének meg *VIRÁGHALMI FERENC* honvédszázadosról, aki a kemenesaljai földet „választotta" sírhelyéül. A tragikus körülmények folytán így is írhatjuk, hogy Kis-Czellbe „jött el meghalni" és ez egyáltalán nem a véletlen műve. Inkább bizonyosság arról, hogy vidékünk a szabadságharcos idők folytonosságának a hordozója, itt éltek tovább a bukott forradalom jeles vezetői és a csatákban, a nemzetőrségben részt vett 48-as honvédek. Virághalmi Ferenc ide kívánkozott, a krónikások e vonzalmáról sokszor megemlékeztek már, amint írják: „Itt volt látogatóban jó barátjánál, Hollóssy Jusztinián dömölki apátnál, itt következett be váratlan korai halála 1875. szeptember 24-én".

Hősünk 1824-ben Rév-Komáromban született – említi Nádasdy Lajos, aki behatóbban foglalkozott életével. Iskoláit Győrben végezte, papi pályára készült, de a szabadságharc kitörésekor a 39-dik zászlóaljba jelentkezett honvéd közvitéznek. Több csatában is részt vett, az 1848. évi téli hadjárat alatt nevezték ki századossá. Az ő harcos útja is Világosig vezetett, de utána sem szűnt meg zaklatott élete. Besorozták az osztrák hadseregbe és közkatonaként Olaszországban szolgált. Kezdetét vette irodalmi munkássága, több regénye jelent meg, köztük a legfontosabb, Egy cserepár naplója címmel. A kiegyezés után a honvédség felállításakor újra katona lesz, századossá nevezik ki. Az is ismeretes, hogy jó kapcsolatban volt Jókaival. Véletlen folytán a Szabad Föld című újságban bukkantam rá a még élő, ma már 89 éves unokájának a nevére, Virághalmy Árpádra, aki Veresegyházán lakik. A családban ő a szabadságharcos emlékek gondozója. Levelem eltalált hozzá, szeretettel válaszolt, tudja és ismeri, hogy ősének celli sírja gondozott. Egyik levelében így írt: „Teljesen egyedül élek itt veresegyházi kis kuckómban... A nagyapámmal kapcsolatos összes iratokat, fényképeket, könyveket, dédunokámnak adtam át, aki még kiskorú, 10 éves, de nagyon komoly gyerek és a mamája felügyeletével az ereklyék jó helyen vannak."

„Dédunokáját Szabó Mátának hívják. Tehát biztosíték van a családon belüli hagyományőrzésre.

Az idei ünnepre négy személyre vetettük bizakodó tekintetünket ezzel az összeállítással. Természetesen ennél sokkal több a szabadságharcos hagyomány a Kemenesalján, szerencsénkre e csillagok ma is messzemutatóan felragyognak.

Dala József

Hirdessen az ÚJ KEMENESALJA -ban!

934

HOGYAN KÉSZÜL KEMENESALJA MÁRCIUS 15-E MEGÜNNEPLÉSÉRE?

A témának február 23-án eredtünk utána. A városi tanács művelődési osztályán nem tudtunk felvilágosítást kapni, a Kemenesaljai Művelődési Központ az intenzív tervezés időszakában járt. A pártok terveiről nem szereztünk információkat. A város oktatási intézményei iskolai kereten belül műsorral készültek a méltó ünneplésre. A városkörnyéki iskolák a kisebbektől egészen a nagyobbakig szintén színvonalas programmal készültek az ünnepre.

Február utolsó napjait morzsolgattuk, az utca embere már konfrontációs ünneplést emlegetett, ami igazán nem lett volna méltó legnagyobb nemzeti ünnepünkhöz.

Március 1-jén végre történt valami. Tóth József tanácselnök megbeszélésre hívta össze a város társadalmi és politikai szervezeteinek képviselőit, ahol megegyezés történt a közös ünneplés dolgában.

Összeállításra került a teljes ünnepi program, melynek plakátjai olvashatók a város különböző pontjain.

Ennek megfelelően március 15-én délelőtt 10 órától a városi fúvószenekar ad térzenét Bejczy Károly zeneiskolai tanár vezetésével, s ezzel egyidőben a város politikai és társadalmi szervezeteinek vezetői közösen megkoszorúzzák Alsóságon Berzsenyi Lénárd emléktábláját, majd utána a római katolikus temetőben Virághalmi Ferenc honvédszázados sírját.

11 órakor veszi kezdetét az irodalmi megemlékezés a Kemenesaljai Művelődési Központ előtt, rossz idő esetén az épületben. A „Lánc és kard" című összeállítás Petőfi versei alapján készült, előadja a Berzsenyi Dániel Gimnázium irodalmi színpada.

A műsor után a Kemenesaljai Művelődési Központban éremkiállítás megnyitására kerül sor, mely szintén 1848 emléke előtt tiszteleg.

Az ünnepre való készülés közepette próbáltunk szóra bírni néhány fiatalt arról, mit jelent számukra március 15-e, hogyan találják meg a kulcsot most, 1990-ben ehhez az ünnephez.

Fonyó Roberta, gimnáziumi tanuló:

– Nehéz róla beszélni. Korábban nemzeti ünnepnek kellett tartani, fel kellett venni az ünneplőruhát, el kellett menni az ünnepélyre meghallgatni a sok unalmas beszédet. Most, hogy felnövünk, s a világ is változik és változott, képesnek tartom magam arra, hogy én döntsem el, melyik ünnep fontos és miért.

– Ez az ünnep miért fontos?

– Mert igazából csak most lett nemzeti ünnep, ellentétben a korábban annak bélyegzettekkel szemben. Fontos számomra azért is, mert akkor is az én korosztályom vonult ki az utcára és emelte fel a szavát. Idén nem azért megyek el az ünnepélyre mert KELL, hanem azért, mert belső szükségletnek érzem. Olyan korban élünk, mint 1848 előtt. Az ifjúságon van a sor, hogy helyrehozza azt, amit szüleik, nagyszüleik kényszerből vagy anélkül hagytak ilyenné válni. Persze most nem úgy, fegyverekkel kell az utcára vonulni, mint akkor, hanem a megbékélés, a jobbítás szándékával.

– Akkor találkozunk az ünnepségen!

A csak néhány évvel idősebbek nemzedékéből *Horváth Sarolta* iskolai könyvtáros mondta el gondolatait.

– Több gondolatom is van. Mindig ez volt a magyar nemzet ifjúkorát jelentő ünnep. Egy nemzet vette saját kezébe sorsának irányítását. A korábbi Forradalmi Ifjúsági Napok rendezvényei közül ezt éreztem igazán forradalminak, a másik kettőt nem nagyon. Ha végiggondoljuk, hogy ünnepelték az azóta eltelt csaknem 150 év alatt, akkor azt látjuk, sokszor megpróbálták átlapozni, kitépni a lapot vagy elhallgatni az ünnepet. A 60-as években, ha valaki az egyéni ünneplést választotta az intézményes állami ünneplés helyett, ha 48-ra, mint forradalomra akart emlékezni, akkor azt megbélyegezték, egy életre tönkretették. Most is, amikor egyesíteni kellene az embereket, a pártok széthúznak; amikor nem dacból kellene kimenni az utcára, hanem azért, ami valójában az ünnep.

– Celldömölkön, még ha az utolsó pillanatban történt is a megegyezés, együtt ünnepelnek.

– Jó dolog, hogy mindenki összefogott, az országban uralkodó általános káosz ellenére.

– Van jövője ennek az ünnepnek?

– Lehet, ha a mostani tizenévesek már úgy ünnepelhetnek, hogy nincsenek rossz emlékeik és az ünnep valódi tartalma kerül előtérbe!

Vélemények, út- és hangkeresés ebben a mai, oly sok utat kínáló és oly sok nyelven kiabáló világban. Joggal kérdezheti a Tisztelt Olvasó, miért csak két hangot, két utat villantottam fel. Egyszerű. A többi, nyilatkozatra kért személy vagy nem akart vagy nem tudott mint mondani. Gondolkozzunk! Korábban elfojtottan szitkozódtunk, hogy március 15-ét úgymond elvették tőlünk. Most, hogy végre a miénk, nem tudunk mit kezdeni vele? Vajon miért? Ki a hibás azért, hogy sokszor csak a „miért nem"-et tudjuk, s a „miért"-ről fogalmunk sincs? Ne keressünk bűnbakokat, március 15-e kapcsán éppen ne! A feltűnő és kihunyó üstökösök, napok korában vegyük ezt az ünnepet egy örök állócsillagnak. Csodálkozzunk rá a ragyogására, próbáljunk gyermeki elmével megfürödni benne, s Ő majd a maga fennségével „csendes nagyságával" megoldja tán egyéni és „közös dolgainkat"!

Rozmán László

935

HELYREIGAZÍTÁS

Lapunk 1990. február havi számában, az „Egy hitvallással" című cikkbe belekerült egy egyháztörténeti tévedés. Idézem: „...a pataki kollégium tanárait és diákjait is idegen hatalom küldte gályára". Ez tévedés. Gályára a *pápai* református egyház püspök lelkészét, Séllyei Istvánt és a *pápai* református kollégium rector professzorát, Kocsi Csergő Bálintot hurcolták el. A Wesselényi-féle összeesküvésben való részvétel vádjával idézték meg őket a pozsonyi vésztörvényszék elé, több száz protestáns prédikátorral és iskolamesterrel együtt. Séllyeit halálra ítélték, majd előbb a pozsonyi vár börtönébe, utána a berencsi várbörtönbe hurcolták. Kocsi Csergő Bálintot a lipótvári börtönbe vitték. Mindkettőt egy esztendeig talpig vasban való szenvedés után gyalog hajtották Nápolyba, ahol eladták őket gályaraboknak. – Diákokat nem idéztek meg a vésztörvényszék elé és nem adták őket gályákra.

Kocsi Csergő Bálint latinul megírta a gályarabságuk történetét *Narratio brevis* c. művében, amit Bod Péter fordított le magyarra *Kősziklán épült ház ostroma* címmel.

Nádasdy Lajos

936

„KÉK" hírek

Februárban városunkban és környékén 14(!) bűncselekmény elkövetéséről kaptunk hírt.

Február 4-re virradóra a római katolikus templomból elvittek 3 db áldoztatókelyhet, 2 db áldoztatótálcát, 1 db gyertyatartót, 1 db asztalterítőt. A kár kb. 56 000 forint.

6-án K. L.-né bejelentést tett, hogy Csöngén két férfi szurkálja egymást. A helyszínre érkező járőr megállapította, hogy szurkálás nem történt, a két férfi csak szóváltásba keveredett.

10-e és 13-a közötti időben ismeretlen tettes behatolt a Sághegyen 4 pincébe, s onnan faliórát, italbontó készletet, viharlámpát stb. tulajdonított el.

15-ére virradóra B. Gy. celldömölki lakos személygépkocsiját, amely a ház előtt lezártan parkolt, eltulajdonították. A gépkocsival Ajkán rablás bűntettét követték el, majd az autót hátrahagyva a tettesek elmenekültek.

23-án Celldömölk–Izsákfán az italboltban két férfi összeverekedett, az egyiket fejsérülés miatt kórházba szállították.

Sommázva a híreket: elgondolkodtató, hogy 9 vagyon elleni bűncselekmény történt, ebből 2 gépkocsilopás, ill. annak kísérlete. 1 tűzeset, 1 kerékpáros közlekedési baleset, továbbá 1 rongálás történt. A rendőrséget 2 esetben hívták ki verekedéshez ill. szóváltáshoz.

R. L.

SZDSZ VAN KÜLÖNBSÉG!

A GAZDASÁGI PÁRTPROGRAMOK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

A sajtó tele van azzal, hogy a pártoknak nincs gazdasági programja, és ha van, akkor azok nem különböznek egymástól. Ez nem igaz: az SZDSZ-nek már egy éve van jóváhagyott programja, néhány hónapja az MDF-nek és az MSZP-nek is, és közreadott rövid választási programot az MSZDP, választási felhívást a Hazafias Választási Koalíció is. Ezek áttekintéséből kitűnik, hogy a programok között a különbség jelentős.

1. A legfontosabb, közismert eltérés a tulajdonviszonyok ügyében mutatkozik. Igaz, valamennyi párt vegyes gazdaságot hirdet, többféle tulajdonforma együttélését szorgalmazza. Az MSZP programjának tervezetében és „népi demokratikus" platformjának elképzeléseiben ugyanakkor az áll, hogy a „közösségi tulajdon különböző formáinak" kell uralkodó szerepet játszaniuk. Ma már ezt nem hangsúlyozza a hivatalos MSZP. A „sokféle tulajdon egymásmellettiségét" hirdeti a Hazafias Választási Koalíció is.

Az SZDSZ – a Fideszhez és a kisgazdapártokhoz hasonlóan – a magántulajdon túlsúlya mellett van. Nem elég vegyes gazdaságról beszélni, nagyon fontos, hogy a vegyes gazdaságban melyik a domináns tulajdonforma, mert annak viselkedésmódja válik az egész gazdaságban uralkodóvá. Ott, ahol az állami tulajdon van túlnyomó többségben, ott az a maga képére alakítja a magánt is, míg azokban a piacgazdaságokban, ahol a magántulajdon dominál, az állami vállalatok működése is azokéhoz válik hasonlóvá.

Külön kell szólni az MDF felfogásáról. A programjukban levő tulajdonfelfogás a dolog érdemét tekintve továbbra is harmadik utas: olyan világot képzelnek el, ahol a lakosság nagyon széles köre válik tulajdonossá, ahol „gazda lesz az alkalmazottból", ahol a gazdasági rend autonóm egyénekre és azok közösségeire épül, s ezt sajátosan magyar hagyományok alapján vélik reálisnak. Kiküszöbölhetőnek vélik tehát a lakosság szétválását tulajdonosokra és nemtulajdonos alkalmazottakra. Mi ezt nem tartjuk reális törekvésnek, és úgy véljük: a nyugat-európai tapasztalatok szerint alkalmazotti pozícióban is elérhető a jóléti és az emberi méltóság, nincs szükség e tekintetben irreális célok kitűzésére.

2. Ebből fakad a második fontos különbség: hogyan kezeljük a privatizálás kérdését. Az eddigi néhány visszaélés miatt a pártok többsége máris visszakozót fújt, elfordultak a gyors privatizálás programjától. Az MDF szerint több év elteltével is legfeljebb a versenyszférába tartozó ipar fele kerülhet ebbe a körbe. Erős fenntartásokat hangoztatnak a külföldi tőke bevonásával kapcsolatban is. (A Hazafias Választási Koalíció „meghatározott területekre" kívánja azt korlátozni, s szembetűnően idegenkedik a külföldi tőke behatolásától.) Nem adnak ugyanakkor választ arra a kérdésre, hogy miként biztosítható a hosszú ideig még állami tulajdonban maradó nagyvállalati szektor hatékony működése. Mi viszont fontosnak tartjuk – észszerű állami kontroll mellett – a privatizálás és a külföldi tőkebevonás határozott folytatását.

3. A pártok széles körénél tapasztalható piacellenesség. Az MSZP „a pénz hatalma" ellen tiltakozik, az MDF szerint a „klasszikus piaci elméletek a magyar viszonyok között nem alkalmazhatók". Mi viszont úgy véljük, hogy a gazdaságban és azon belül a versenyszektorban a pénz hatalmának kell érvényesülnie, a piaci koordinációnak kell dominálnia. Egy pillanatig sem vonatkoztatjuk ezt az elvet az egészségügyre, az oktatásra, és csak korlátozottan a termelő infrastruktúrára, a lakásgazdálkodásra. Alaptalan ezért a „szélsőséges liberalizmus" ránk szórt vádja.

Itt említjük meg a piacellenesség egy jellemző formáját, a kereskedelem-ellenességet. A hetvenes évek szakszervezeti és pártpropagandájából átvett „lánckereskedelem"-demagógja most még az MSZDP programjában is megjelent, nem is beszélve a Hazafias Választási Koalíció ilyen tartalmú jelszaváról. A mi álláspontunk szerint viszont akkor jár jól mind a termelő, mind a fogyasztó, ha minél több egymással versengő kereskedő fáradozik azon, hogy az áru a legelőnyösebb módon jusson el a termelőtől a fogyasztóig: ez lehet több láncszem is.

4. Eltérnek a pártok álláspontjai a földkérdésben és a mezőgazdasági üzemstruktúra kérdésében. A kisgazdapártok az 1947-es földbirtokviszonyok visszaállítását követelik. Mi ezt nem tesszük magunkévá, mert ez újabb igazságtalansággal próbálná a korábbit helyrehozni: kirekesztené a földtulajdonokból azokat, akik most a földeken dolgoznak, a mezőgazdaságból élnek, de negyven évvel ezelőtt nem volt földbirtokuk, azok javára, akiknek egzisztenciája sokszor évtizedek óta nem kötődik a mezőgazdasághoz. A földbérlet túl széles körre terjedne ki, ami növelné a mezőgazdaság költségeit. Úgy tűnik, ebben a kérdésben nem állunk távol az MDF-től.

Mi nem szorgalmazzuk úgy a hagyományos egyéni parasztgazdaság előtérbe állítását, mint sok más párt, és a mezőgazdaságban sokrétű üzemstruktúrát tartunk kívánatosnak, ahol a hagyományos parasztgazdaság és *valódi* szövetkezet mellett a modern mezőgazdasági vállalkozásnak is helye van.

5. Az MSZP gazdasági jelszavai között szerepel a „szegénységet növelő gazdaságpolitika" elutasítása, a „tömeges munkanélküliség" elkerülésének követelése. Úgy állítja be, mintha abban a helyzetben, ami az MSZP-kormány gazdaságpolitikájának eredményeként jött létre, elhatározás kérdése lenne a jelenlegi gazdasági megszorítások elfogadása vagy elvetése. Számos kis párt, valamint a hivatalos szakszervezetek propagandája is ezt mondja, és ezt harsogja az MDF néhány szónoka is, eltérően az MDF írott programjától. (Az írott program elismeri, hogy nincs mód azonnali javulásra, ugyanakkor azt állítja, hogy a helyzet már néhány éven belül is számottevően javulhat – mi ezt nem hisszük, mi a további hanyatlás megállítását tartanánk nagy eredménynek, s ennek biztosítását merjük ígérni.) Mi számot vetünk a kialakult helyzettel és nem áltatjuk sem magunkat, sem a választókat azzal, hogy a súlyos gazdasági megszorítások elkerülhetők. Inkább azt mérlegeljük, hogy hogyan lehet azokat a legszükségesebb mértékre korlátozni és hogyan lehet mérsékelni szociális következményeiket. Ennek alapos megfontolása viszont más pártprogramokból szinte teljesen hiányzik.

6. Az MDF – számos kisebb párthoz hasonlóan – elutasítja a restrikciós politikát, kínálatbővítő politikát hirdet, egyszerre szorgalmaz ugrásszerű adócsökkentést, kamatcsökkentést, hitel-expanziót és az infláció megfékezését. Mi ezt így együtt irreálisnak, sőt ki kell mondani: komolytalannak és veszélyesnek tartjuk. Szerintünk a mai magyar viszonyok között biztosan nem lehet egyszerre csökkenteni adókat és kamatokat, megfékezni az inflációt, és ugyanakkor megőrizni a gazdaság belső egyensúlyát. Ilyesfajta törekvések elkerülhetetlenül az infláció elszabadulásába torkollnának. A monetáris restrikciót (a forgalomban levő pénz korlátozását) továbbra is szükségesnek tartjuk, sőt nem vagyunk feltétlen hívei a bérszabályozás azonnali megszüntetésének sem. Ennek előbb a feltételeit kell biztosítani egyfelől a bérmegállapodások intézményi feltételeiben, másfelől az összkereslet hatékony szabályozásában. Az ún. „bérreformot" teljesen irreális jelszónak tartjuk. (Ebben gyökeresen eltér nézetünk a Magyarországi Szociáldemokrata Pártétól.) Nem világos, hogy mit ért „szelektíven expanzív konjunktúra-politikán" a Hazafias Választási Koalíció, de félő, hogy a restrikció elsietett feladásához nyújtana e jelszóval ideológiát.

7. Más pártok szociális szempontokat csak nagyon általános jelszavak szintjén vetnek fel, szociálpolitikával érdemben nem foglalkoznak. Bennünket vádolnak „korlátlan liberalizmussal", a szociális szempontok mellőzésével, miközben a pártprogramokat áttekintve az látható, hogy az SZDSZ foglalkozik szociálpolitikával a legkomolyabban. Az MDF programja a tulajdon biztonságától, a megtakarítások értékállóságától, a teherviselő képességhez szabott adóztatástól várja, hogy széles néprétegek saját erőből boldogulnak és egyszerűen nem foglalkozik a mindebből kiszorulók helyzetével. (A kérdés ilyen megközelítése arra emlékeztet, ahogyan a hivatalos ideológia évtizedeken azt hirdette, hogy a szocializmusban a tulajdonviszonyok és a tervgazdaság talaján megszűnnek a szociális problémák, nincs szükség jótékonykodásra, szegénypolitikára.) Az SZDSZ viszont – hűen hagyományaihoz, szembenéz a realitásokkal – nem tud elképzelni olyan gazdasági átalakulást, amely „automatikusan" kiküszöbölné a szociális feszültségeket –, és koncepciózus javaslatokat tesz az elszegényedés és visszafordíthatatlan leszakadás megakadályozására.

8. Az MSZP és a Hazafias Választási Koalíció kiáll a KGST „megújítása" mellett. Mi erre nem látunk lehetőséget, az európai integrációba való betagozódás mellett vagyunk – a többi keleteurópai országgal együtt, ha ők is akarják. Nem várunk előnyöket olyan „megújult" KGST-től, ami nem jelenthet mást, mint egymás felé fordulást, vagyis elfordulást Nyugat-Európától. Az egy évvel ezelőtti helyzetben még nem tűnt időszerűnek a KGST feloszlását javasolni a programban: ma már ez több ország szakembereinek közös szándéka.

Dr. Monostori Endre,
az SZDSZ képviselőjelöltje

938

Mi az Ön pártján állunk!

Az önkormányzat valamennyi helyi kérdésben *önálló döntési joggal* rendelkezzék és a testületeket, azok vezetőit a helyi *lakosság válassza meg.*

Gazdasági *esélyegyenlőséget!* Az MDF tiltakozik az ellen, hogy tegnapi–mai vezetők a nemzeti vagyon egy részét értékükön alul kisajátíthassák. Gazdasági programunk segíti a *pályakezdő fiatalokat,* védi a *nyugdíjasok* megérdemelt nyugdíjának értékállandóságát, esélyegyenlőséget biztosít a *családosok* részére, nyerő helyzetbe hozza a *vállalkozókat.*

A tisztességes nyugdíjat és a színvonalas betegellátás költségeit *biztosítóintézetek* fedezzék, a nekik fizetett *járulékokból gazdálkodva.*

MA AZ MDF A HOLNAP!

Az MDF szorgalmazza az *anyaság, mint hivatás* anyagi és erkölcsi elismerését.

Az oktatásügy minősége *nemzeti sorskérdés*! Az iskolák legyenek *teljesen önállóak,* felügyeletüket a szülők, az iskolafenntartók és a tanárok képviselőiből álló *iskolaszékekre* kell bízni.

A szövetkezeti tagok önállóan dönthessenek a jelenleg szövetkezeti tulajdonban levő földjük használatáról. Mezőgazdaságunk jövőjét egyfelől a családi munkán alapuló *magángazdaságok*ban, másfelől a *valódi szövetkezeti elvek* szerint működő üzemekben látjuk biztosítottnak.

Magyarországon Demokráciát Felelősséggel!

Ady Endre:

939

Fölszállott a páva

(Részletek)

„Másképpen lesz holnap, másképpen lesz végre,
Új harcok, új szemek kacagnak az égre.

Új szelek nyögetik az ős magyar fákat,
Várjuk már, várjuk az új magyar csodákat.

Vagy bolondok vagyunk s elveszünk egy szálig
Vagy ez a mi hitünk valóságra válik.

Új lángok, új hitek, új kohók, új szentek,
Vagy vagytok vagy ismét semmi ködbe mentek.

Vagy lesz új értelmük a magyar igéknek,
Vagy marad régiben a bús, magyar élet."

Dr. Gömbös Ferenc

„Szorgalmasan és önérzettel dolgozom, ha lenyesik szárnyaimat, gyalogolni fogok, ha levágják lábaimat, a kezemen járok, s ha ezeket is kiszakítják, hason csúszom – CSAK HASZNÁLHASSAK."

(gr. Széchenyi István, 1832. jún. 26.)

Miért szavaz Ön az MDF-re?

941

„A pártállam eddigi vezetésében a hozzá nem értő apparátcsikok helyett a művelt és tanult szakemberek kerülnek majd a vezető állásokba a Fórum elvei szerint. Az értelmiség eddig elfojtott cselekvőképességét így tudja a nemzet felemelkedésének szolgálatába állítani."

(E. J. tanár)

„A kommunisták azt hirdették, hogy a miénk a gyár, de csak a sok meló volt a munkásé! Azt mondták, hogy megszűnt a kizsákmányolás, de mi csak azt tapasztaltuk, hogy a szűkebb vezetés tette zsebre a százezres prémiumokat, amelyért mi dolgoztunk meg. Biztos vagyok benne, hogy az MDF részvételével olyan új, demokratikus kormány alakul, amely lehetetlenné teszi ezeknek az igazságtalanságoknak a megismétlődését."

(N. J. munkás)

„Mivel nyugdíjas tsz-tag vagyok, én már megmondhatom az igazat. Az első nagy fájdalmunk az volt, hogy elvették a földjeinket és bekényszerítettek a közösbe. A saját földjeinken a tsz napszámosai lettünk. Ha valahogyan meg akartunk élni, csak a háztájiból tudtunk egy kicsit létezni. Végre jó lenne, ha a Demokrata Fórum olyan rendszert teremtene, amelyben mink dönthetünk a földünk sorsáról is, meg a magunk boldogulásáról is."

(P. I. nyugdíjas tsz-tag)

„Mind a ketten dolgozunk a férjemmel, de higgye el, hogy a frász kerülget, amikor vásárolni kell mennem, mert 500 Ft-tal már alig merek elindulni. Remélem, hogy az MDF olyan jobblétet teremt, amelyben talán már a férjem fizetéséből is tisztességgel megélünk, én pedig anyai hivatással nevelhettem becsületes magyarrá a gyermekeimet."

(S. R. háztartásbeli)

NYILATKOZAT

942

Mi, a Magyar Demokrata Fórum országgyűlési képviselőjelöltjei az Országos Elnökséggel egyetértésben kijelentjük, hogy az új demokratikus parlamentben nem pártérdekeket akarunk képviselni, hanem legjobb tudásunk szerint a népet és a nemzetet fogjuk szolgálni.

Kinyilvánítjuk továbbá, hogy egyértelműen politikai ellenfeleinknek tekintjük a volt kommunista uralkodó párt utódait, az MSZMP, az MSZP és a hozzájuk kapcsolódó szervezetek és csoportosulások jelöltjeit, s a velük és pártjaikkal való bárminemű politikai együttműködéstől a választások előtt és után is a leghatározottabban elzárkózunk!

Dr. Gömbös Ferenc

Budapest, 1990. január 26.

MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM

940

??? Miért szeretnék képviselő lenni ???

MERT hiszem, hogy a Magyar Demokrata Fórum a nemzetnek és Kemenesalja népének is megbízható programot kínál.

MERT a kommunisták négyévtizedes országlása után hiszek a békés forradalmunkban és vallom, hogy nemes célokért csak tiszta politikával érdemes harcolni!

MERT hiszem, hogy a pártállam helyett sorsunk irányítását saját kezünkbe kell vennünk!

MERT emiatt erkölcsi kényszert érzek a politikai cselekvésre és a rám háruló felelősség nyilvános, Önök által is ellenőrizhető vállalására,

MERT érzem és egyúttal köszönöm szűkebb pátriám szavazóinak bizalmát, amelyet a nevemre, mint az MDF jelöltjére leadott sok ezer jelölőszelvény is bizonyít.

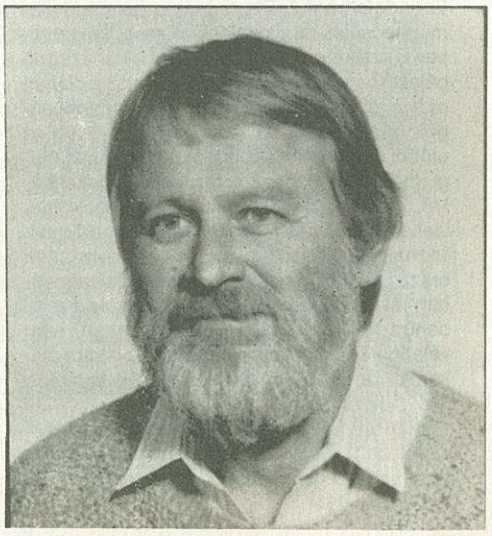

943

SZABÓ IMRE, a szocialisták képviselőjelöltje

A Magyar Szocialista Párt tagja, Sárvár város megbízott tanácselnöke, e város szülötte. Négygyermekes családban született 1938-ban. Szombathelyen érettségizett, majd műszaki főiskolai végzettséget szerzett, jelenlegi munkaköréhez államigazgatási diplomával is rendelkezik. Lapunk számára programjáról kérdeztük. Kifejtette, hogy őszinte politikai képviseletre vállalkozik, nem kívánságlistával lép fel, a Magyar Köztársaság békés politikai, gazdasági fejlődését segíti. Megválasztása esetén a választókerülete ipari és mezőgazdasági munkásainak, az értelmiségnek, az ifjúságnak és a nyugdíjasoknak az érdekeit képviseli. Épít e vidék nagyszerű történelmi hagyományaira.

A Szocialista Párt országos programját miben kívánja szolgálni elsősorban? A gyökeres változások híve vagyok – hangsúlyozta –a többpártrendszer elfogadója, az európaiság elérését, nem másolva képzelem el, hanem hazánk értékei szerint, tehát magyarul.

Hogyan ismeri a kemenesi vidéket, és az önkormányzat megvalósulását e térségben hogyan látja? Nekem egyszerű példám van az utóbbira. Családom életvitele szerint gondolkodom, amelyben több pártban vagyunk érdekeltek. Van, aki az SZDSZ-be lépett. A lényeg az, hogy amikor közös érdek merül fel a családban, vagy bármelyik tagjának fontos kívánalma, akkor félretesszük a pártérdekeket, fölé emelkedünk ennek és egységesen cselekszünk a probléma megoldásáért. Ezt tartom elfogadhatónak a nagyobb család esetében is. Így működhet hatékonyan az önkormányzat, városok, községek és az egész vidék társadalma esetében. A progresszív célokért közösen kell tenni. Ami a Kemenesalja vidékét illeti, azt tartom fontosnak, hogy Celldömölk városa továbbra is a táj központja legyen, épüljön, szépüljön és szolgálja a vidéket is, a köréje sorakozó kisközségeket, velük összefogva jussunk előbbre. Gazdaságilag a vegyes gazdaság híve vagyok, sok-sok kisvállalkozóval, a nagy gazdaságokban a mainál fejlettebb technikát szeretnék és piac értékmérő konvertibilis pénzt, mindehhez megfelelő törvényességet. Ezeket az elveket hirdetem és kívánom szolgálni.

Vidékünk és Celldömölk jelentősen iparosodott, de továbbra is meghatározó szerepe van a vasútnak. Mit mondhat az itteni vasutas társadalomnak? Szerintem a vasutasokat megbecsülés és tisztelet illeti meg, kétszeresen is értékteremtők ők, egyszer a nehéz szolgálatukban a munkahelyeiken, másodízben otthon a családi környezetben, ahol többségük gazdálkodással köti le magát. S ez az utóbbi sem elhanyagolható. A vasutasok maguknak és a piacnak is termelnek, kiskertekkel, gyümölcsösökkel, szőlővel, sertéshizlalással és sok más mezei szorgalommal foglalkoznak. A celli és környékének a vasutassága országos hírű, családi dinasztiák folyamatában látom őket. E környék vasutasaival mindenütt találkozni szerte az országban, nem véletlen került a város címerébe a szárnyaskerék, remélem címerváltás esetén továbbra is élő jel marad.

Kemenes vidéke kisközségi településszerkezetű, hogy látja a kis falvakat és mi a programja e tekintetben? A falvakra nézve nem kedvező időszak volt a múlt. Ezt túl kell élni és az egész falusi életet jobbá kell tenni. Ahol csak lehet vissza kell állítani az iskolákat, a mainál jobb ellátást biztosítva juthatunk előbbre. Támogatom a magán és a szövetkezeti gazdaságot oly módon, hogy mindkét formában a falusi ember legyen a tulajdonos, saját földjén járhasson, dolgozhasson, ez amióta haza van, ezer évnél is több jussa. Azt szeretném, hogy minden kis faluban a lakásokban emberek éljenek, ne legyenek üres porták, az ifjúság maradjon és térjen vissza a faluközösségekbe Kelédtől Pápocig.

Celldömölk mellett igen jelentős település Jánosháza, szólna e róluk valamit? Remélhetőleg az elkövetkezendő időben fellendül a piacgazdaság. Kisgyermekkorom óta tudom és tudták az egész országban, hogy ha piacról van szó, akkor Jánosháza a mérce, a rang! Azt is tudom, hogy az országban második helyen volt a sertés piaca. Nyerje vissza régi hírét Jánosháza. Tudom, hogy sok a gond, de még több a behoznivaló, én szívesen szolgálom Jánosháza és környéke lakosságát, ha módom lesz rá ezt bizonyítani is szeretném.

Tudja Ön, hogy Celldömölk búcsújáróhely, mi a véleménye a vallásosságról egy szocialista képviselőnek? Tanulgatom Celldömölk történetét és ismerem Koptik Odó nevét és részben a művét is. Személyének és a vasútnak köszönheti Celldömölk városa a legtöbbet, ezt a történelmi múltat nem szabad elfelejteni. A szabad vallásgyakorlásban vagyok érdekelt.

A Sághegyen kétezer tulajdonos van, a szőlőművelés nem könnyű, üzenhet–e valamit a sághegyieknek? Tudom, hogy egyre nehezebb és főleg költségesebb a termelés és a vendéglői, bolti árakhoz viszonyítva alacsony a bor értékesítése a kistermelők esetében. Ez igazságtalan, itt változtatni szükséges. Nem igen járok a Sághegyre, de annyit tudok, hogy Celldömölk városában egy valamirevaló, jobb ellátást biztosító mezőgazdasági szaküzlet, az egész környéket ellátó gazdabolt elkelne. Azért mondom a környéket is, mert jó borok teremnek Kissomlyón, a Hercsegen, a sitkei, simonyi, mihályfai és sömjéni dombhajlatokon is

A magánvállalkozók érdekei hogyan illenek a programjába? Támogatom a kisiparosokat, kiskereskedőket, az ő munkájuk egy-egy település rangját emelik, országos érdek a létezésük. Hozzáteszem, hogy egyre több magánpékséget, kiskereskedelmi boltot képzelek, olyan csengettyűs hangzásút, előzékenységűt, ami valamikor is volt.

Az ifjúságról és az idősebb nemzedékről is felteszem az érdeklődő kérdésemet. Sajnos ez a súlyos problémáink közé sorolandó. Én azt vallom, hogy nem lehetünk európaiakká másként, csak az ifjúságunk által, az ő akarásuk révén. Nem tudunk még európaiul, azért is támogatom, hogy tanuljon az ifjúság nyelveket, németet, angolt, franciát. Európaiságunkat csakis ők képesek megteremteni. Fiatalnak sem könnyű manapság, de a nyugdíjasok sorsa még küzdelmesebb. Nagyobb figyelmet érdemelnek, én azért harcolok, hogy szűnjenek meg a nyugdíjak közti nagy különbségek, ez a szóródás nélkülözi az igazságot, továbbá a nyugdíjak összege kövesse az inflációt. Elszorul a szívem, ha szomorú öregeket látok. Összegezve, új nyugdíjrendszerre van szükség!

Tisztelt jelölt Úr! Mindent nem lehet egy interjúban megkérdezni és elmondani sem. Nagyon sok mindenről lehetne, kellene beszélni, de itt be kell fejeznünk. Utoljára a sportról kérdezném, van e erről véleménye? Tudom, hogy számos városi, sőt budapesti egyesületeket megelőznek, megszégyenítenek a celli sportszerető és azt támogató emberek. Itt nyolcszázan, ezren mennek ki a labdarúgó–pályára egy-egy meccsre. Mit kívánhatnék? Celldömölk csapata legyen magabiztos NB. III-as együttes. Azt sem tartanám túlzásnak, ha e térségnek két NB. III-as csapata lenne.

D. J.

MIT AKAR A SZOCIALISTA PÁRT?

944

Helyet Európában!
Új gazdaságpolitikát!
Tulajdonreformot!
Technológiai fejlődést!
Megbecsülést a tudásnak
és a tudósnak!
Sokszínű nemzeti kultúrát!
Virágzó magyar falut!
Az agrárgazdaság hasznából
jusson a termelőknek!
Lakható környezetet
utódainknak is!
Létbiztonságot!
Biztonságos életet
az időseknek!
Esélyegyenlőséget!
Családvédelmet!
Erős helyi önkormányzatot!
Közbiztonságot!
Szabad sajtót,
korrekt tájékoztatást!
Európai együttműködést!

Számára is fontos Celldömölk és a Kemenesalja fejlődése

Mindig hálás újságírói feladat a népszerű ember bemutatása. A szerkesztő kérésére örömmel vállaltam a dr. Szele Ferenccel való beszélgetést, mert bár régóta ismerjük egymást, mindig van mondanivalója. Az évtizedek során mint termelésirányító gazdát láttam a mezőn. Hallgattam szakmai, társadalmi témájú előadásait, szemtanúja voltam, amint munkásokkal, a falun élőkkel nagyon közvetlen hangnemben beszélgetett

AGRÁRSZÖVETSÉG

Dr. Szele Ferenc, az Agrárszövetség képviselőjelöltje

Celldömölkön, a Kemenesalján, mely tájegységben ezrek ismerik, s ő is viszont ismer ezreket, akikkel mindig öröm a találkozása.

Agrármérnök, egyetemi doktor, és a 4. számú választókörzet agrárszövetségi képviselőjelöltje. Tíz év óta Vas Megye Tanácsának elnökhelyettese, s ebben a minőségében is nagyon Sok ember örömét, gondját ismerte meg, s ahol tudott, segített is. Sokan mint a megyei tanács egykori mezőgazdasági osztályvezetőjét, illetve a sárvári tsz-szövetség titkárát keresték fel és kérték meg együttműködésre, falusi és városi érdekek egyeztetésére.

Párton kívüli, mindig falun élt, s most is Bük nagyközségben lakik, azok között, akikkel együtt érez, együtt dobban a szíve, s akikkel mint vidéken élőkkel, együtt is gondolkodik. A Kemenesalja dolgos népe tudja róla, hogy beosztásából adódóan sokat tett a termelőszövetkezetek és a falvak lakóinak egybekapcsolódó érdekeiért, a háztáji gazdálkodás felvirágoztatásáért, s kezdeményezője is volt például a Marcal térség talajjavítási programjának. Szorgalmazta, hogy a települések egészséges ivóvízhez jussanak, hogy Celldömölkön az ipar fejlesztésével is munkahelyek létesüljenek. Most a megannyi elképzelése mellett sürgeti a budapest–szombathely–szentgotthárdi vasútvonal korszerűsítését, villamosítását.

A minden társadalmi réteg érdekét felölelő programját képtelenség egy cikkben bemutatni, legfeljebb annak érzékelésére van lehetőség. Mert hosszan, meggyőző érvekkel tud beszélni a vidéki érdekek mielőbbi érvényesítéséről, amire oly feszítő igény van, s amit megválasztása esetén zászlójára tűzött.

Az mondja:

– Vissza kell adni a vidéknek, a falunak az egykori önkormányzati jogát. A helyi közösség mindig jobban tudta, mire van igénye, óhaja, mint az a közigazgatási központ, amit arra kijelöltek. S emiatt a kistelepülésen élők gyakran másodrendű állampolgárnak érezték – s érzik ma is – magukat, ami tovább nem tartható. Ezt a feladatot az Agrárszövetség magára vállalja, ami horderejében szinte akkora értékű, mint maga a tulajdon... Szívet szorító érzés olyan jelzőket hallani egy faluról, hogy szerep nélküli település, mert ez nem más, mint az ott élők lebecsülése, amolyan mellékesen való kezelése. Bízzák az emberekre, mit akarnak csinálni, s ők ítéljék meg mi a fontos számukra helyileg, és mi az érdeke a vidéknek a városhoz való kapcsolódásában, legyen az oktatás kereskedelmi fejlesztés vagy más ... Tehát vissza kell állítani a települések önálló irányítását, s a nép maga döntsön sorsáról, s maga válassza meg vezetőit is, akikre felnézve követi is azokat. Régen ilyen vezető volt a bíró, a jegyző, a pap, az orvos, a tanító... A hiteles emberek, vezetők ezután is meglesznek a faluban, s a lakosságra kell bízni azok kiválasztását. Ez is programja az Agrárszövetségnek, amit képviselek...

– Celldömölknek azért azután is meghatározó szerepe lesz a környékre – mondom.

– Az lesz, de elsősorban a szellemi kisugárzásával legyen az. Celldömölk értelmiségét nagyon nagyra értékelem, nem kevésbé az ott élő munkásokat, az egész lakosságot. De lendületet kell adni a város fejlődésének. Ennek egyik nagy lehetőségét a vasút fejlesztésében látom. Mert miközben európaivá kell válnunk. A Nyugat felé irányuló vasúti kapcsolatokat ki kell építeni, s ebben Celldömölk alapvető bázis kell, hogy legyen. Konkrétan: Olaszországot Dél-Ausztriával, illetve Szentgotthárd–Szombathely–Budapest összekötő vasúthálózat kiépítését szorgalmazom. Kapcsolataim révén tudom, hogy ezt az olaszok is igénylik, hiszen általunk igyekeznek eljutni a kelet-európai piacra. Szlovéniának is régi igénye, hogy Budapesttel a mi térségünkön át legyen összeköttetése. Ily módon az őrségi vasút is újraéledhet, aminek megszüntetését a magam részéről mindig elleneztem. De a vasúthálózat fejlesztésére inspirál bennünket a világkiállítás is, mely fejlesztés egyben a vidék fejlesztése is lesz.

– Önnek az oktatás is, az egészségügy is szívügye.

– Így igaz. Ha a szellemiséget erősíteni akarjuk, az utánunk jövő nemzedék oktatását taníttatását az eddigieknél jobbá kell tenni. Igény van a régi gimnáziumi képzés, a 4 plusz 8-as módszer visszaállítására, s a szakmai képzésben azoknak legyen elsősorban részük, akik képesek az új igények befogadására. A lényeg, hogy a jóképességű gyermeknek mindig legyen helye a közép és felsőfokú intézményekben.

Az egészségügyben törekedni kell a városi kiskórházak erősítésére, tekintélyük növelésére. Vagyis magas színvonalra kell emelni a műszerezettségüket a jó orvosi ellátás mellett. Fontos, hogy a körzeti orvosok is visszakapják egykori tekintélyüket. A rendelőket kislaboratóriumokkal, korszerű műszerekkel kell felszerelni, s el kell érni, hogy az állampolgár maga választhassa meg orvosát, ami szintén nem mai óhaj.

– Jó ügyet képvisel az az egyesület vagy szövetség, amely ilyen embert szolgáló, vidéket és várost fejlesztő programot céloz meg. Valójában mi is hát az Agrárszövetség?

– Röviden: a vidéken, a falvakban élők, a nemzetiségiek, a mezőgazdaságban dolgozók, a földért, a faluért és az ország jövőjéért egyaránt felelősséget érző emberek szövetsége. És ez nem csak propaganda... A szövetség nem párt, célja nem a hatalom megragadása, viszont a hatalomnak részese kíván lenni. Összefogásunk nem mások ellen irányul, viszont tagjainak meggyőződése, hogy amikor a vidéken élők és a nemzeti kisebbségek érdekeit és jogait képviselik, s ezzel az ország, az egész társadalom érdekeit szolgálják. Számukra ez a legmegtisztelőbb feladat...

U. Gy.

946

A Hazafias választási koalíció köszönti az olvasót!

✧ MÉLTÓSÁG
✧ MUNKA
✧ BIZTONSÁG

TISZTELT VÁLASZTÓPOLGÁROK!

Kemenesalja, Kemeneshát és a Rábavidék NÉPE!

INZSEL Ottó, a Hazafias Választási Koalíció Vas megye 4. sz. választókerületének KÉPVISELŐJELÖLTJE, a Magyar FALUSZÖVETSÉG elnöke kíván szólni ÖNÖKHÖZ:

Először is köszönöm, hogy megtiszteltek bizalmukkal, és országgyűlési KÉPVISELŐ jelöltjükké állítottak.

Választási kampányom szimbólumának a képen látható, ma is működőképes, mindnyájunk számára kedves, és az idősebbek számára felejthetetlen emlékeket felidéző több mint százesztendős VICINÁLIS gőzmozdonyt találtam a legalkalmasabbnak.

MIÉRT?

Mert a GŐZMOZDONY a technika eddigi fejlődésének legforradalmibb termelőeszköze, és manapság forradalmi időket élünk. Mert az élet azt a megtisztelő feladatot szabta rám, hogy a magyar FALVAK szebb és boldogabb jövőjéért küzdhetek. Ez a kis vicinális gőzmozdony pedig sok-sok hasonló társával együtt a magyar falut, a falusi Magyarország NÉPÉT szolgálta olyan hűséggel és megbízhatósággal, mint amilyennel ÉN kívánom ÖNÖKET szolgálni.

Mert élénken él még emlékezetemben, miként szólították hajdan SÁRVÁRON beszállásra a kis gázlámpás vicinális vonatokba a SITKE–GÉRCE–MISKE–KÁLD–VASHOSSZÚFALU–HOSSZÚPERESZTEG–ZALABÉR felé, vagy a másik irányba: RÁBASÖMJÉN–FELSŐPATY–HEGYFALU–BÜK–CSEPREG–RÉPCEVIS felé az utasokat.

És az is felejthetetlen élménye volt gyermekkorommak, miként vártam néha csipős őszi hajnalokon a VÖNÖCKI állomáson a csütörtöki CELLDÖMÖLKI hetipiacra igyekvő fejkendős nénikék társaságában a RÉPCELAK–NICK–KENYERI felől utasokkal megrakodva befutó motorvonatot, melyre mi vönöckiek már alig-alig tudtunk felkapaszkodni.

Mert a Hazafias Választási KOALÍCIÓ hármas jelszavának megtestesítőjét is látom ebben a gőzmozdonyban:

Mert van valami hihetetlen *MÉLTÓSÁG* abban, ahogy a forgalmista indítási parancsára a gőzfelhőbe burkolódzó mozdony szép lassan mozgásba lendül, s miközben súlyos terhét magával ragadva, egyre gyorsuló zakatolással kirobog az állomásból, az egyenruhás váltókezelő feszes vigyázzban állva tisztelgésre emelt kézzel int utolsó ISTENHOZZÁD-ot a tovarobogó acélkolosszusnak.

Mert a tisztességes, becsületes, értékalkotó emberi MUNKA legmarkánsabb megtestesítője számomra az állomásra berobogó tüzes vasparipa. EMBER és GÉP ilyen tökéletes együttműködése soha, és sehol nem tapasztalható. A mozdulat, mellyel a FŰTŐ megtörli izzadt homlokát, a szakértelem, mellyel a VEZÉR ÚR vizsgálja, tapogatja a hosszú úttól megfáradt, olajtól csepegő mozdonyát, a tisztességgel és becsülettel elvégzett emberi munka jelképe is lehetne.

Mert a *BIZTONSÁG* jóleső tudatával tölt el, ha látom, hogy vonatomnál indulás előtt gondos kezek vizsgálják a kerekeket és a fékeket, megnyugtató számomra a szemafor biztató zöld fénye, a kalauz figyelme, mellyel bemondja, melyik állomás következik, s végül, de nem utolsósorban a mindig, mindennel törődő, és mindenre figyelő ápolt külsejű, karszalagos állomásfőnök udvarias tisztelgése, a céljához MEGÉRKEZŐ szerelvénynek.

VALLOM és HISZEM, hogy Sárvár és Celldömölk, Kemenesalja, Kemeneshát, és a Rábavidék becsületes, dolgos és takaros népe együtt és összefogva csodákat művelhet ezen a számomra oly kedves tájon. Megtisztelő lenne részemre, ha elnyerném bizalmukat, s szerény munkámmal nagynagy alázattal szolgálhatnám kis hazánk e gyönyörű és kedvező adottságú tájegységének NÉPÉT lehetőségei kihasználásában.

Éljünk jobban adottságainkkal! EURÓPA itt van karnyújtásnyira a szomszédban.

Tárjuk tehát szélesre a kaput és csatlakozzunk EURÓPÁHOZ! Ez a táj tele van elfelejtett és fel nem tárt kincsekkel! Őseink verejtékével felépített csodás falusi kastélyaink jórészt romokban hevernek. Pedig újjávarázsolva – miként ez SITKÉN és SÖMJÉNMIHÁLYFÁN már megtörtént – a falusi turizmus és idegenforgalom kulturált fellegváraivá válhatnának. Féltett kincsünkre, a sárvári GYÓGYVÍZRE és THERMÁL-KRISTÁLY-ra alapozva magánpanziók és gyógyklinikák tucatjai nyílhatnának a meghitt és kedves sárvári VÁR tövében.

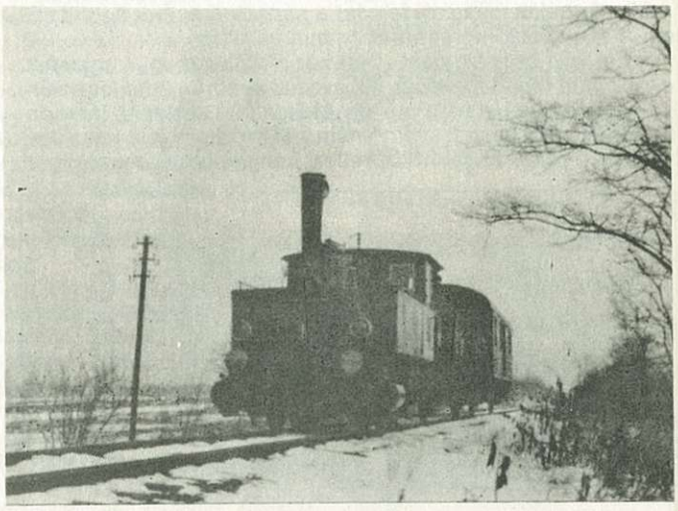

Miért ne lehetne az egykori „KIS – MÁRIACZELL" 250 éves kegytemploma búcsújáró helye a környező falvak népén kívül a szomszédos BURGENLANDI katolikus hívőknek is?

Miért ne válhatna a különlegesen értékes és szép Sághegy a természetjáró külés belföldiek paradicsomává?

Meggyőződésem, hogy az idegenforgalom, a vendéglátás igen rövid időn belül HÚZÓÁGAZATTÁ válhatna térségünkben.

Ezzel pedig MINDEN ITT ÉLŐ ÁLLAMPOLGÁR GYARAPODHATNA úgy, miként azt a költő megálmodta:

„Szétfolyó csepp a térképen, hazám,
nem óvnak meg téged bérces határok,
sem a gőg, sem a múlt, sem az erőszak,
ép határod csak a határtalanság;
nincs aranyad, hogy zárulj önmagadba,
reménységed csak a tiszta magasság,
oltalmad csak egy világnagy közösség,
s csak a szövetség terít néked asztalt!"

(Részlet Garai Gábor: Hazám c. verséből.)

Ezen gondolatok jegyében köszönti Önöket:

INZSEL OTTÓ

A Hazafias Választási KOALÍCIÓ vonata biztos pályán haladva visz el mindnyájunkat egy szebb, boldogabb JÖVŐ felé.

SZAVAZZON ÖN is a KOALÍCIÓRA!

Adja a VOKSÁT INZSEL OTTÓRA!

✧ MÉLTÓSÁG
✧ MUNKA
✧ BIZTONSÁG

947

AZ MSZMP CELLDÖMÖLK VÁROSI SZERVEZETÉNEK VÁLASZTÁSI FELHÍVÁSA

Kedves Honfitársaink, Tisztelt Választópolgárok!

Kezdetét vette hazánkban az utóbbi négy évtized legélesebb választási kampánya. Olyan választásokra készülünk, amelynek tétje sorsdöntő az ország további demokratikus fejlődése szempontjából.

A döntés az Önök kezében van. Önök határozzák meg ajánlásaikkal és szavazataikkal, hogy március 25-én valóban a nép kerül hatalomra, vagy a nép mai jogos elégedetlenségét és jobbra vágyását kihasználó, az embereket illúziókba ringató, de valójában a pénz mindenek feletti uralmát akaró jobboldali erők kapaszkodnak fel az önök vállain a képviselői helyekre. Ezért nyomatékosan kérünk minden Celldömölkön és városkörnyékén élő választópolgárt felelősségteljes döntésre. Alaposan gondolják meg melyik pártra, illetve képviselőjelöltre adják le voksukat.

A jobboldali politikai szervezetek sokszor elemi tényeket figyelmen kívül hagyva, a televíziót, a rádiót a többi kommunikációs eszközöket is felhasználva dühödt kommunista- és baloldalellenes támadást indítottak. Igyekeznek a magyar nép tudatából kiirtani a magyar nép négy évtized alatt kemény munkával elért minden eredményét.

Az MSZMP Celldömölki Szervezete elhatárolja magát a korábbi vezetés hibáitól. Valljuk, nem a szocializmus eszmerendszerében van a hiba, hanem abban, hogy ezeket a szép és nemes eszméket megcsúfolták, hibás gyakorlattal az embereket ezektől az eszméktől elidegenítették.

A felsőbb vezetésben elkövetett hibák miatt most mi, a Celldömölki Szervezet tagjai is a szégyenpadra lettünk állítva, tűrnünk kell a mocskolódást, az általánosítást. Pedig felelősséggel állítjuk, Kemenesalján nem voltak koncepciós perek, senkit nem üldöztek nézetei miatt, az elmúlt 20 esztendőben a város és környéke dinamikus fejlődésen ment keresztül.

Nyugodt, biztonságos élete, biztos megélhetése volt annak, aki becsülettel dolgozott. Minden állampolgára e tájnak nyugodtan hajthatta le álomra a fejét, mert bizton tudta, másnap mire ébred.

Felsorolni is nehéz lenne azt a sok változást, gyarapodást, amelyet e nép az elmúlt két évtized során a magáénak tudhatott. Celldömölk és a falvak többsége előnyére megváltozott. Új gyárak, termelőegységek jöttek létre. Minden dolgozni akaró ember számára munkalehetőség lett biztosítva.

Állami, OTP- és magánlakások ezrei épültek fel az elmúlt két évtizedben. A legsúlyosabb lakáskérdést megoldottuk.

Bölcsődék, óvodák, iskolák épültek. Új SZTK Rendelő Intézet Celldömölkön és új rendelők a falvakban. Jelentős mértékű fejlesztés a kórházban, annak megszüntetése helyett. (Ez sokáig harc kérdése volt a megyei és az egészségügy országos vezetőivel szemben.) Jó minőségű utakon lehet eljutni minden községünkbe. A városban a századfordulóig megbízható vízbázis lett kifejlesztve. Egy falu, Keléd kivételével mindenütt milliókért az állam és lakosság összefogásával törpevízművek létesültek.

Az egyesek által tönkretett falvakban százával épültek új családi házak, a régi lakások többségében pedig vízvezeték, fürdőszoba szolgálja az emberek életének jobb minőségét.

Jánosházán, Celldömölkön megvalósult a korszerű gázfűtés, szintén Celldömölkön minden igényt kielégítő szervizállomás épült a város és környéke gépkocsival rendelkező állampolgárai számára. Ebben az időszakban valósult meg a vasúton a közel félmilliárdos „B" típusú kocsijavító, a vasúton dolgozók régi vágya.

Gyönyörű szép iskolát kaptak közel 50 millióért a város és környéke szakmunkástanulói.

A felsorolt példákkal nem akartuk elterelni a figyelmet a ma valós gondjairól. Tudjuk az élet megnehezült. Itt Kemenesalján is fiatalok és öregek ezrei kerültek a létminimum közelébe, vagy alá. A családok sorsa megnehezült.

A meglódult inflációt, a minden területen felgyülemlett nehézséget most minden felelőtlen fecsegő a kommunisták nyakába akarja varrni. Nekünk kommunistáknak valóban nagy volt a felelősségünk, de meg van azoké is, akik fontos posztokon „lapulva" élvezettel figyelték merre megy az ország szekere. Sokuknak többet adott a szocializmus, mint a kommunisták döntő többségének. Mert hittel hirdetjük, hogy Kemenesalja a volt közel 2000 párttagja közül csak igen-igen kevesen jutottak el az anyagi jólét birodalmába, és közülük még talán százalékban ki sem mutatható azoknak a száma, akik jogtalan előnyök, vagy koncepció árán jutottak nagy vagyonhoz.

A jelenlegi jobbra tartó kormány bűne, hogy az ország állapota ma milyen. Ténykedése miatt a létbizonytalanság ma már nem rémálom, hanem kegyetlen valóság, ha ezen az úton haladunk tovább, családok ezrei fognak végveszélybe kerülni.

Kedves Választópolgárok!

Csakis Önök azok, akik mindezt megakadályozhatják azzal, ha reálisan végiggondolják a múltat, számba veszik annak értékeit és nem hagyják magukat a jobboldaltól megfélemlíteni, becsapni és félrevezetni.

E gondolatokat ajánlja szíves figyelmükbe a megújult Magyar Szocialista Munkáspárt azzal a meggyőződéssel, hogy szándéka és programja megnyeri rokonszenvüket.

Jelszónk: MUNKA! MEGÉLHETÉS! SZABADSÁG! BIZTONSÁG!

Kérjük vegyen részt a választáson és szavazzon az MSZMP jelöltjére!

Az MSZMP Celldömölk városi vezetősége

948

Dr. Dénes Tibor, a kisgazdapárt képviselőjelöltje

A Vas megyei 4. sz. választókerület független kisgazda-, földmunkás-, és polgári párti képviselőjelöltjeként szeretnék bemutatkozni, egyúttal ismertetni a párt politikai célkitűzéseit és saját elképzeléseimet.

Dr. Dénes Tibor vagyok, Rábasömjénben születtem 1936-ban. Állatorvosi oklevelet 1960-ban szereztem, ezt követően 19 éven át Rábapatyon körzeti állatorvosként dolgoztam. E minőségemben felváltva tevékenykedtem Rábapaty, Jákfa, Rábasömjén, Ölbő községekben. 1979 óta Sárváron dolgozom, területemhez tartozik Sótony, Nyőgér, Bejcgyertyános. Két felnőtt fiam van, az idősebb orvos, a fiatalabb külkereskedő közgazdász. Az állatorvosi szakmát nem csak munkalehetőségnek tekintem, hanem hivatásnak is. Foglalkozásomból eredően jól ismerem az emberek gondjait, és nem csak a földművelőkét, hanem a földművelést nem folytató állattartó gazdákét és a város lakosságát is.

Korábban semmilyen pártnak tagja nem voltam. Családi hagyományaiból következik, hogy a Független Kisgazda Párthoz csatlakoztam, mert történelmi hagyományaira támaszkodva ez képviseli igazán a vidék, a kisemberek érdekeit.

A Független Kisgazda Párt szabad, demokratikus Magyarországot, európai, keresztény alapokon nyugvó jogállamiságot akar. Hangsúlyozzuk a magántulajdon elsődlegességét, az 1947. dec. 31-i tulajdoni állapotok visszaállítását, mindazoknak, vagy örököseiknek, akik ezt igénylik. A földeket aranykorona értékben kell visszaadni, az oszthatatlan vagyon munkaviszonyban töltött idő alapján részjegy formájában kerüljön kiosztásra. Nem akarunk új cselédrendszert!

Igényelhessen földet mindenki állampolgári jogon, ha ezt saját, vagy utódai megélhetésére kívánja felhasználni. Mindezekhez hosszú távú, alacsony kamatozású állami hiteleket szeretnénk biztosítani. Követeljük a teljesítmény nélküli „önjutalmazások" és egyéb „főúri kiváltságok" eltörlését. A reálértékként megőrző nyugdíjakért, szabad orvosválasztásért küzdünk, hogy a társadalombiztosításhoz befolyt összegek a befizetők érdekében kerüljenek felhasználásra. A Független Kisgazda Párt azt kívánja, hogy hazánk minden polgára a jó gazda szemével tekintsen a nemzeti vagyonra.

Ma Magyarországon rendszerváltás folyik. A központi irányítás alá vont gazdaságból valódi piacgazdálkodást kell kialakítani. A gazdaság alapja a magántulajdon, működésének feltétele a vállalkozói szabadság. Elkerülhetetlen a vállalkozásokat serkentő adórendszer, az adók csökkentése. A külföldi működő tőke csak úgy jön hozzánk, ha adósságállományunk nem nő, ekkor lehetséges 10–20 éves technikai lemaradásunk helyrehozása. Legnagyobb nemzeti kincsünk a termőföld. Haladéktalanul rendezni kell a mezőgazdaságból élő termelők feltételeit, hogy az élelmiszerárak ne nőjenek a végtelenségig.

A földtulajdon-rendezés lehetőséget ad a városi, községi önkormányzatoknak újabb beruházások támogatásához. A Független Kisgazda Párt alapelveiből következik, hogy Sárvár, Celldömölk városainak is újabb munkalehetőséget biztosít az új vállalkozásbarát gazdaságpolitika. A választásokat követően erőteljesen keresni kell az új lehetőségek kihasználását, hogy elkergethessük fejünk fölül a munkanélküliség rémképét.

Gyökeresen át kell alakítani a mezőgazdasági felvásárlás, feldolgozás jelenlegi agyonbürokratizált rendszerét, akár a Hangyamozgalom újjászervezésével is. Ezeknek a szervezeteknek alulról kell építkezniük. Így elkerülhető például az, hogy az exportra kerülő élő sertés árából, 127 Ft-os kereskedelmi árból a termelő csak 67,– Ft/kg értékben részesül. Ezeket a példákat azonban hosszasan sorolhatnám.

A Független Kisgazda Párt 1945 utáni eredményes kormányzását idegen hatalom erői zúzták szét, és ez a bolsevik beavatkozás elszakítani igyekezett hazánkat Európától. Ma mindannyian saját bőrünkön érezzük azt a súlyos gazdasági, társadalmi, erkölcsi válságot amit ez a 40 éves uralom eredményezett. A kivezető utat kívánja megmutatni a Független Kisgazda Párt. Az a párt, amely nem csak ígérget hanem a történelem során már fényesen bizonyított.

Tisztelt választópolgár!

Amennyiben egyetért pártunk programjával és az én elképzeléseimmel, úgy kérem, hogy szavazatával segítse a Független Kisgazda Párt céljainak megvalósítását. Ez a program Isten segedelmével magyar hazánk, mindannyiunk boldogabb jövője felé mutat. Bort, búzát, békességet!

949

Független képviselőjelölt: HULIK LÁSZLÓ

Tisztelt Választópolgárok! *Hulik László 38 éves, nős, 2 gyermekes vegyipari-gépész üzemmérnök vagyok.* Környezetvédelemmel és vízgazdálkodással foglalkozom a MÁV Szombathelyi Igazgatósága Műszaki Osztályán. Szombathelyen születtem, 1975 óta élek Celldömölkön.

A 4. sz. választási körzet bérből és fizetésből élő polgárait kívánom képviselni.

Mindent megteszek a mezőgazdasában és a közlekedésben dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülésének javításáért. Szükségesnek tartom a főváros megkülönböztetett előnyeinek visszaszorítását, a vidéken élő lakosság esélyeinek növelését a megélhetéshez, a tanuláshoz, a kultúrához. A továbbjutáshoz elengedhetetlen a vállalkozói és alkotói szabadság kiteljesítése. Nem fogadhatom el, hogy a vidék sportja – amely utolsó szórakozási lehetőségünk – elhaljon, ki kell használni a benne rejlő összetartó erőt.

Munkámat a pártok politikájának ismeretében, de tőlük függetlenül a gazdasággal törődve, bürokráciamentesen szeretném végezni. A feladat ellátásához szakértői támogatást és segítséget igénylek.

Vallom, hogy hazugságmentesen és becsületesen lehet csak a képviseletet ellátni.

Választási programomat 1990. február 15. óta a Vasutasok Szakszervezete támogatja.

Céljaimhoz a független Szociáldemokrata Párt gazdasági és a Zöldpárt környezetvédelmi elképzelései állnak legközelebb.

Hulik László

950

VÁLASZ A VÁLASZRA, AVAGY A TÉNYEK ÖNMAGUKÉRT BESZÉLNEK

A címben idézett latin mondás, tisztelete kötelez bennünket arra, hogy Kálmán Jenőnek az „Új Kemenesalja" februári számában megjelent válaszlevelére néhány gondolat erejéig visszatérjünk.

Tesszük ezt annak ellenére, hogy tisztában vagyunk egy másik – francia – szólás igazságtartalmával: „qui s' excuse, s' accuse", aki védekezik, önmagát vádolja. Még inkább hiszünk azonban abban, hogy a tények ismertetése segíti a félreértések tisztázását, egyúttal pedig a város polgárainak korrekt tájékoztatását.

Nem tudjuk, Kálmán Jenő kit ért „egyes tanácsi vezetők" alatt, „önzetlenségünkhöz", mégis kívánkozik néhány adalék. A Korona – sarkon álló fabódét ideiglenesen, 1991. december 31-i határidőig telepíthette át Szita Antal új helyére. Ezt követően véglegesen eltűnik a városközpontból ez a faépítmény. Bízunk benne, hogy zöldség–gyümölcs– árusítás továbbra is megmarad a Korona Szálloda helyére tervezett új épület földszintjén. Egyébként fabódé felállítására továbbra sincs szándékunkban engedélyt kiadni a város frekventált területein.

Szita Antal – egyik – újabb vállalkozása, amelyet a tanács vezetése valóban támogatott, a pityervári gépjavító műhely létesítése volt. A Műszaki Ipari Kisszövetkezet ugyanis bejelentette, hogy nem végzi tovább a kerékpárok, motorkerékpárok, olajkályhák, háztartási és mezőgazdasági kisgépek garanciális és azon túli javítását, szervizelését. Szita Antal ajánlatot tett e szolgáltatás ellátására, amelyet szükségesnek tartottunk és tartunk ma is. Megállapodásban rögzítettük: ha legalább tíz esztendeig vállalkozik az említett szolgáltatásra, eltekintünk a vételár megfizettetésétől.

Amennyiben nem, köteles annak arányos részét megtéríteni. Hasonló módon és feltételekkel létesült Pityerváron bolt és vendéglátó hely is. (Elvileg ebben a témakörben nyitva marad egy kérdés, a sághegyi áldomás ügye, erre azonban szükségtelennek érezzük a reagálást.)

Harmadszor: a tanács kezelésében lévő valamennyi ingatlan bontási célú értékesítését hivatalos ingatlanközvetítő szervezet végezte, a jogszabályokban előírtak megtartásával, versenytárgyalás meghirdetésével, nyilvános árveréssel, stb. Bárkinek megadatott tehát az a lehetőség, hogy „olcsón" jusson bontási anyaghoz.

Válaszunk elején a tények tiszteletére hivatkoztunk, most megismételjük: valamennyi, a fentieket bizonyító megállapodás, szerződés, testületi és hatósági határozat megtekinthető a városi tanácson

A városi tanács tisztségviselői

951

Anyakönyvi hírek

Celldömölk

Születés: Varga István és Minárcsik Hajnalka fia: Richárd, Kondor Zsolt és Budai Bernadett Szilvia leánya: Vivien Bernadett, Minárcsik Sándor és Varga Marianna leánya: Adrienn, Guger Ernő András és Tóth Mária leánya: Adrienn Orsolya, Fuksz Tibor Tamás és Finta Anikó leánya: Nóra Anikó, Jánossy Tibor Attila és Kiss Etelka Mária leánya: Edit Éva, Gulyás László és Faragó Gyöngyi fia: Milán, Fülöp Attila és Takács Ramóna fia: Attila, Kolompár Mihály és Horváth Erzsébet leánya: Ilona, Nagy Csaba József és Horváth Mária leánya: Veronika, Csupor Ferenc és Imre Judit Andrea fia: Máté, Tóth Miklós Árpád és Gazdag Márta leánya: Éva, Horváth Géza és Pál Gizella leánya: Nikolett, Molnár Zoltán és Sáska Julianna leánya: Eszter.

Házasságkötés: Pető Kálmán és Sas Mónika, Karvalics László Csaba és Pethő Tünde, Teveli Sándor és Lábos Mária Katalin, Rudolics András Géza és Horváth Edit Paula, Linka Tamás és Horváth Beáta.

Halálozás: Őri László, Dénes Istvánné Horváth Erzsébet, Kiss Károlyné Dénes Mária, Ujtz Ferencné Rajkovits Rozália, Czékman Ferencné Sebestyén Mária, Buthi Gyula, Hanzsér Dénes, Lőrincz István, Szabó Gyuláné Mecséri Rozália.

Jánosháza

Születés: Soponyai Ferenc és Kósa Ildikó leánya: Rita, Kolompár Mihály és Dömötör Hajnalka leánya: Ramóna Hajnalka, Szilvasán István és Lakatos Valéria leánya: Laura, Dancs Géza és Zsömle Ildikó leánya: Mercédesz Veronika,

Halálozás: Mészáros Rozália

Kemenespálfa

Születés: Sarkadi László és Nyári Elvira fia: Attila

Halálozás: Rosta Gyuláné Kiss Ilona

Nemeskeresztúr:

Születés: Árvai János és Halász Piroska leánya: Dorina

Kemenesmagasi

Születés: Molnár Tibor és Balogh Éva fia: Dávid, Kozma Béla és dr. Pánykó Magdolna leánya: Viktória

Köcsk

Születés: Braunstein Tibor és Somogyi Anikó fia: Attila

Nagysimonyi

Születés: Bónicz László és Körhöcz Márta fia: Dániel

Halálozás: Ködös István

Vönöck

Születés: Károly Sándor és Berghoffer Ildikó Márta fia: Tamás

Csönge

Halálozás: Baranyai Dénes

952

Köszönet a segítségért!

Tisztelt szerkesztőség!

Az 1990. január 27-én lezajlott I. Humán–reál vetélkedő létrejöttét ajándékaikkal segítették:

MHSZ, KIOSZ, Kemenesaljai Művelődési Központ, Egyesült Fonottipari HSZ, Aranykerék Étterem, Maci Cukrászda, Golda Erzsébet kozmetikusmester és Rózsás Lajos cipészmester.

Köszönet önzetlen segítségükért!

A vetélkedő főiskolások és egyetemisták

953

SPORTRÓL RÖVIDEN

– A február 10-én rendezett városi egyéni asztalitenisz-bajnokság győztesei: férfi egyéni: Tarr Péter, női egyéni: Sebestyén Anita. Férfi páros: Balázs Béla–Balázs Gyula. Női páros: Sebestyén Anita–Simon Rita. Vegyespáros: Balázs Gyula – Simon Rita. Valamennyi versenyző a CVMSE sportolója.

– Február 18-án a Falusi Spartakiád asztalitenisz körzeti döntőn az alábbi versenyzők végeztek az első helyen: Férficsapat: Jánosháza (Balázs Gyula, Farkas Ferenc). Férfi egyéni: Máthé Gyula (Kenyeri). Női egyéni: Czupor Erika (Nagysimonyi). Férfi páros: Balázs Gyula–Farkas Ferenc (Jánosháza). Vegyespáros: Máthé Gyula–Vörös Andrea (Kenyeri).

– A Kemenesmagasi Általános Iskola Diáksportkörének 20 tagja 4 napos téli túrán vett részt a Börzsönyben. A szerencse kedvezett a kis csapatnak, mivel éppen e februári napokon havazott, így a Csóványos környékén a téli sportok örömeiből is részesültek.

– A Vas megyei általános iskolák fedettpályás atlétikai bajnokságán a II. korcsoportos Gulyás Balázs (Eötvös) a 6 körös futásban 1:55,4-es eredménnyel bajnokságot nyert. Ugyancsak 6 körös futásban a III. korcsoportos Gombási Csilla (Gayer) harmadik helyezést ért el.

– Átigazolási hírek a CVMSE-nél:

Leszerelt és a RÁBA ETO-nál folytatja pályafutását Sziffer András, akit anyaegyesülete, a Sabaria 500 ezer forintért engedett át az ETO-nak. Ausztriába távozott Hegedüs Péter és Dobány Gábor. Az utóbbi játékos „rejtélyesen igazolt át" sógorékhoz, a Grospetersdorf csapatához. Ugyanis – tudomásunk szerint – a két egyesület között megállapodás a mai napig nem jött létre.

– Az I. Savaria Kupán a serdülők korcsoportjában 2. helyezést ért el a C. Gayer Gyula Ált. Iskola fiú kézilabda-csapata. A döntőben a kőszegi Jurisich Gimnázium csapatától kaptak ki. A Vas megyei serdülő „B" bajnokságon viszont az első, míg a Bólyai Úttörő Kézilabda Kupán szintén 2. helyezést értek el.

– A február 24-én megrendezett I. korcsoport diákolimpia területi tornaverseny eredményei: Fiúcsapat: 1. (C. Eötvös) 88,3 pont. 2. (C. Berzsenyi) 79,8 p. 3. (C. Gayer) 70,7 p. Leánycsapat: 1. (C. Eötvös I.) 91,3 p. 2. (C. Eötvös II.) 83,8 p. 3. (C. Berzsenyi) 81,3 p. Fiú egyéni: 1. Kuthi Szabolcs 18 p. (C. Eötvös) 2. Szabó Szilárd 17,9 p. (C. Eötvös) 3. Nagy Róbert 17,8 p. (C. Eötvös) Leány egyéni: 1. Buti Mónika 19,2 p. (C. Eötvös) 2. Somogyi Judit 18,8 p. (C. Eötvös) 3. Mesterházy Anna 18 p. (C. Eötvös).

– Március 3-án befejeződött a városi teremlabdarúgó bajnokság. A bajnoki cím csak az utolsó játéknapon dőlt el. Az első három helyezés mutatja, hogy végig szoros küzdelem folyt a bajnoki címért.

1. Ç.-ÉP	14	9	3	2	60:24	21
2. ELGÉP	14	9	2	3	66:40	20
3. Vízrend.	14	9	1	4	54:40	19

ÚJ KEMENESALJA

Kemenesalja tanácsainak lapja. Kiadja: Celldömölk Város Tanácsa. Szerkesztőség: Celldömölk, Tanácsköztársaság tér 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: BURKON LÁSZLÓ. Felelős kiadó: DR. TÖMBÖLY TAMÁS. Szövegszerkesztés: SZÜV TYPO-team. Felelős vezető: Prácser László igazgató. Nyomdai munka: UNIPrint Kft. Szombathely. Felelős vezető: Milisits Ferenc. Eng. szám: III./PHF /194/VA/1989.

954

Kézilabda: pénz is kell a sikerhez...

Vagy megye férfi kézilabdasportja a 80-as évek elejétől hanyatlik. Az akkori 10–12 csapatból a tavalyi bajnokságra már csak négy maradt. Közülük is kettő versenyen kívül indult. (Tanárképző II., Szentgotthárd II.) Vasvár az idén újra indított együttest, így az idei bajnokságban „már" három csapat küzd a bajnoki címért, ami jogot jelent az NB II–be jutásért rendezett osztályozón való részvételre, kilépési lehetőséget az egyre süllyedő színvonalú megyei bajnokságból.

A CVMSE férfi kézilabdázói az idei bajnokságra célul tűzték ki, hogy megpróbálják megszakítani a Tanárképző évek óta tartó bajnoksági sorozatát. Az őszi szezonban a csapat fokozatosan lendült bele a játékba. Kilencgólos győzelem Vasváron, majd egy nagyon értékes döntetlen a Tanárképző otthonában. Ezt egy 20 gólos győzelem követte hazai környezetben a Vasvár ellen, majd a szezon záróméróze

zésén 6:11-es félidő után 23:20 arányú győzelem a Tanárképző ellen. Tehát az őszi szezon a terveknek megfelelően sikerült, így két pont előnnyel várhatjuk a tavaszi folytatást.

A bajnokság őszi végeredménye:

1. Celld.	4	3	1	–	102– 71	7 pont
2. Tanárk.	4	2	1	1	94– 65	5 pont
3. Vasvár	4	–	–	4	57–117	0 pont

A csapat gerincét négy rutinosabb játékos alkotja. Őket jól egészíti ki néhány tehetséges fiatal. Külön ki kell emelni Skriba Zsoltot és Gőcze Imrét, akik már eddig is sokat tettek Celldömölk kézilabdasportjáért, rutinjukkal, hozzáállásukkal a csapat vezéregyéniségei. A fiatalabbak közül az egész szezon alatt kiemelkedő teljesítményt nyújtott kapusunk, Horváth Gábor, valamint a rendkívül dinamikus és gólerős Fonyó László. Sajnos van egy-két fiatal, tehetséges játékos, akinek a hozzáállása nem megfelelő, pedig nagy szükségünk lenne rájuk. Ezek a játékosok a kevés mérkőzés miatt nem jutnak elég játéklehetőséghez, ami elengedhetetlen lenne fejlődésükhöz. Nem megoldott a csapat utánpótlása sem.

Celldömölk általános iskolás korú kézilabdázói remek eredményeket érnek el megyei, sőt országos szinten is. Süle Nándor és Bakó István keze alól jól képzett játékosok kerülnek ki. Közülük a legjobban évről évre Veszprémbe kerülnek. Ez véleményem szerint hosszabb távon a városi kézilabdacsapatnak is előnyös, hiszen ha évek múlva visszakerülnek Celldömölkre, a csapat hasznos tagjai lehetnek.

A nagyobb problémát az jelenti, hogy a város középfokú oktatási intézményeiből egyetlen játékosunk sincs. A 410. Szakmunkásképző és Szakközépiskolában Tamás Gábor munkája nyomán kezd kialakulni egy ütőképes csapat. Reméljük, hamarosan közülük is tudunk egy-két játékost igazolni. Van Cellben egy gimnázium is. Sokan járnak oda az egykori általános iskolai sikercsapatokból, de sajnos őrájuk nem számíthatunk.

Egyesületi szinten is akadnak problémáink. Az egyesület vezetőségéből hiányoznak a szakosztályok képviselői, így a szakmai kérdésekben az érdemi döntések többsége egy ember kezében van.

Az egyesület anyagi gondjai minket is nyomasztanak. Mi kerestünk olyan magánszemélyeket, akik szeretik a kézilabdát és anyagilag is segítséget ígértek. Azonban hiába javasoltam az egyesületi közgyűlésen ezen személyek beválasztását a vezetőségben. Őket az elnökség nem találta elég „markáns személyiségeknek". Így maradt az általuk javasolt vezetőség, a pénz meg továbbra is kevés.

A csapat eddigi összes mérkőzését egy eléggé hiányos garnitúra mezben játszotta. Még szerencse, hogy a sárga színű mez nem túl gyakori, így ez nem okozott gondot a mérkőzések lejátszásánál.

Szakosztályunk költségvetésének jelentős részét a „városi sportcsarnok" bérleti díjaként kénytelen elköltenni. Szerencsére ezek a problémák egyelőre még nem befolyásolják károsan a csapat hangulatát és nagy elszántsággal készülünk a tavaszi folytatásra.

A sikerhez és az esetleges magasabb osztályba lépéshez azonban szükségünk van a város sportszerető lakóinak anyagi és erkölcsi támogatására. Szívesen vállalnánk, vállalok, magánszemélyek reklámozását, hogy feltételeinket javítani tudjuk. Meggyőződésem, hogy Celldömölkön nagyon sokan szeretik a kézilabdázást. Ezt bizonyítja az is, hogy a hazai, Tanárképző elleni mérkőzésünket telt ház előtt játszottuk. Ezúton is szeretnénk minden kézilabdát szerető szurkolónkat meghívni a március 18-án rendezendő felkészülési tornánkra.

Márczi Győző
edző

*

(A sportrovat vezetőjének véleménye: városunkban ma a kézilabda sportág magasabb szintű működéséhez a létesítmények adottak. 7 bitumenes pályával és sportcsarnokkal rendelkezik a város. Márczi Győző testnevelő tanár személyében – akinek mint játékosedző, nagy érdemei vannak a jelenlegi csapat kialakításában, helyezésének elérésében – a szakember is biztosított.

Most már „csak" céltudatos összefogásra és anyagi szponzorálásra lenne szüksége a szakosztálynak. Ezért kérünk mindenkit, aki tehet ennek érdekében valamit, hogy segítse a szakosztály célkitűzésének megvalósítását, támogassa anyagilag is a szakosztályt. A példák azt mutatják megyénkben – Körmenden, Szentgotthárd –, hogy a kisvárosok is tudnak egy-egy sportágban eredményeket felmutatni, ha ott az üzemek, intézmények, vállalkozók és szurkolók a „sok kicsi, sokra megy" elv alapján támogatják az adott sportág fejlődését. Szívesen vennénk, ha mindazok a természetes és jogi személyek, akik tehetik, ajánlásaikat, javaslataikat a szakosztály részére eljuttatnák. Azt is felvállaljuk, hogy akinek olyan észrevétele és javaslata van, ami előbbre vinné a szakosztály munkáját, azt lapunkban közzétesszük.)